

Gemeente van Christus,

Dit seizoen heb ik een preken-serie gehouden over de 1^e Joh.brief. Het zou goed zijn om jezelf de vraag te stellen: Wat heb ik ervan geleerd, hoe heeft het misschien mijn kijk op het geloof, manier van geloven veranderd?

Maar het boekje dat de bijbelkringen dit jaar behandelen met als titel “Liefdevol gemeente-zijn” heeft aan het eind ook nog een hoofdstuk over de Judasbrief. Vandaar dat vanmorgen deze brief op het programma is gezet.

Het was denk ik best een klus om deze brief zojuist te lezen. Misschien haakten we gaandeweg af omdat er zoveel instaat wat we niet zomaar begrijpen. Ik ga ook niet alles uitleggen vanmorgen dat zou te veel zijn.

Judas is mogelijk een broer van Jezus die ook een broer Jakobus had. Het boek Judas is mogelijk geschreven in de 2^e helft van de 1^e eeuw na Chr. Mogelijk aan gelovigen in Klein-Azië, of Egypte, daar is allemaal niet helemaal de vinger op te leggen.

Hij schrijft aan de geroepen, die door God de Vader zijn geheiligd of zoals de NBV vertaalt aan wie de liefde van God ten deel is gevallen en die door Jezus Christus worden bewaard.

Dat zijn allemaal woorden die we in het OT bij Jesaja ook tegenkomen maar die dan worden toegepast op het volk Israël. Maar hier worden ze gebruikt voor de nieuwtestamentische gemeente. Ik ga daar verder niet op in maar u mag er best over nadenken wat dat te zeggen heeft.

We zijn geroepen zegt Judas. Dat is mooi, we zijn door God geroepen om bij Zijn Koninkrijk te horen. Te mogen horen. En die door Jezus Christus worden bewaard zegt hij ook. Dat is belangrijk om al meteen aan het begin van deze brief te horen. Dat is belangrijk om te weten dat we door Christus bewaard worden. Dat is ook een van de mooie dingen die we bij een doop mogen horen. Dat God het gedoopte kind wil bewaren bij Hem.

Hebben we dat niet hard nodig? Dat we door Jezus Christus bewaard worden? Ik wel. Dat Hij ons bewaart bij Hem, bij God, bij het evangelie. Tegen al die trekkrachten in. Dat Hij ons beschermt als Zijn eigendom. Om niet geroofd te worden door de duivel.

En nog meer mooie woorden aan het begin, “mogen barmhartigheid en vrede en liefde voor u vermeerderd worden”. De barmhartigheid die van God komt en de vrede die God geeft, die wenst hij ons toe. En we hebben we ook nodig om behouden te worden in de dag van het oordeel zo wordt duidelijk in deze brief.

En dan gaat hij schrijven. Hij had willen schrijven over “de gemeenschappelijke zaligheid” de redding die er is in Christus maar hij werd genoodzaakt ons aan te sporen te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is.

Strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is: Interessant punt, staan we nog in lijn met de gelovigen van het eerste uur, de traditie van de kerk van de eeuwen. Deze week is een nieuwe paus gekozen. Een paus wordt [door sommigen] wel gezien als iemand die de schat van de kerk bewaart.

Want, zegt hij, “er zijn sommige mensen binnengeslopen (...) goddelozen die de genade van onze God veranderen in losbandigheid en de enige Heerser, God en onze Here Jezus verloochenen”.

Mogelijk gaat het om dwaalleraars waar ook Johannes in zijn brieven mee te maken heeft. En het gaat hier in Judas dan met name om dwaling op het gebied van de ethiek de manier van leven. Ze veranderen de genade van onze God in losbandigheid. De Bijbel in Gewone Taal vertaalt hier onomwonden: “Ze vinden verboden seks geen probleem en zeggen God zal ons wel vergeven”.

Dat een verkeerde omgang met seksualiteit een rol speelt in de Judasbrief wordt ook duidelijk uit andere verzen. Bij voorbeeld in vs. 6 wordt gesproken over engelen die hun oorspronkelijke staat niet hebben bewaard, maar hun eigen woonplaats verlaten hebben en daarvoor zijn geoordeeld.

Judas haalt dat uit een boek dat geschreven is in de tijd tussen het OT en NT in. In diverse verzen in Judas lezen we dingen die we niet kunnen plaatsen maar die afkomstig zijn uit andere bronnen bij voorbeeld ook wat in vs. 9 wordt gezegd over Michael de aartsengel.

In vs. 6 put Judas uit het zogenaamde boek van Henoch. En in dat boek wordt verteld over de val van sommige engelen. En in dat boek wordt wat in Gen. 6:1-4 staat over de zonen van God zo uitgelegd dat sommige engelen naar de aarde waren gekomen. En toen ze zagen hoe mooi die vrouwen van de mensen waren, hebben ze zich aan die vrouwen vergrepen. En daarvoor zijn ze tot in eeuwigheid veroordeeld lezen we hier.

Ook in vs. 7 in het voorbeeld van Sodom en Gomorra wordt er gesproken over hoererij.

Dus verkeerde omgang met seks is wel iets dat speelt in deze brief. En dat is nog steeds actueel. Jongeren, wat hoor je allemaal over seks, hoe wordt daarover gesproken, op school, door vrienden, op Internet. Wat krijg je daar over mee? Hoe denk je er zelf over? Seks is iets mooi maar het is en *blijft* alleen mooi als het plaatsvindt binnen een huwelijk van man en vrouw. Binnen een vaste relatie en niet met verschillende bedpartners of seks hebben met een ander dan je man of vrouw.

Daar dachten die mensen over wie Judas schrijft anders over en ook in onze tijd is dat zo. En hij waarschuwt om daar niet in mee te gaan, om daar niet aan mee te doen.

Goddelozen zijn het die de genade van God veranderen in losbandigheid. Dat doet denken aan wat Paulus schrijft in Galaten 5:13 “Broeders u bent geroepen om vrij te zijn. Misbruik die vrijheid niet om uw aardse begeerten vrij spel te geven” Zo van, we leven toch vanuit de genade, God zal ons wel genadig vergeven als we iets doen wat niet goed is. En omdat Hij dat zal doen, doen we er bij voorbaat niet al te moeilijk over om te doen wat we zelf graag willen.

Maar zo werkt het niet, zo *mag* het niet werken, goddelozen noemt Judas hen, zij verloochenen de enige Heerser, God en onze Heere Jezus Christus. Goddelozen zoals in Psalm 1 mensen die met God en godsdienst spotten. Niet omdat ze niet in God geloven maar omdat ze in hun manier van leven niet laten *blijken* dat ze in God geloven.

Strengere woorden vanmorgen vind je misschien, zeker ook wat Judas in zijn brief schrijft over het oordeel dat zal komen over de goddelozen.

Hoe zit het bij ons eigenlijk. Redeneren wij ook wel eens zo, we leven nu in het tijdperk van de genade, het zal wel loslopen, het komt wel goed, we hoeven niet zo strak om te gaan met Gods geboden?

Strijd zegt Judas. Strijd om daar niet aan toe te geven. Dat is ook wat in die Joh.brief steeds tegenkwamen, blijf bij het geloof, houd vast.

Judas zegt, vs. 5 ik wil u eraan herinneren – u weet dit eens en voorgoed zegt hij – knoop het in uw oren - dat de Heere, nadat Hij het volk uit het land Egypte verlost had, vervolgens hen die niet geloofden te gronde heeft gericht” Je kunt niet zeggen het is Pasen geweest, we zijn bevrijd op Goede Vrijdag en nu.. nee blijkbaar vindt Judas het nodig ons op te roepen te blijven strijden.

Er wordt nog wat meer over die dwaalleraars gezegd. Het zijn dromers [8] daarmee wordt bedoeld ze beroepen zich op speciale visioenen, openbaringen maar in feite misleiden ze de mensen. En in vs. 16 lezen we, ze klagen over hun lot. D.w.z. ze zijn niet tevreden met wat God van hen vraagt. Ze willen leven naar hun eigen verlangens. Ze willen hun eigen zin doen. Hun probleem is zoals we al hoorden, ze erkennen God en Jezus niet als hun Heer.

Maar dat is wel iets wat er bij hoort als je als christen door het leven wilt gaan. Dan hoort ook bij het leven na Pasen. Dat Jezus de Opgestane, Heer van mijn leven is. Dat je wilt eerbiedigen wat Hij wil. En nu denken we misschien die mensen over wie Judas schrijft die gaan wel heel erg hun eigen weg maar dat risico lopen we allemaal wel denk ik. Of wel eens. Of niet? Misschien gaat wat Jezus wil wel eens in tegen je eigen verlangens en voorkeuren voor dingen? Ik vind het wel weer goed om te horen, die oproep om bij het geloof te blijven.

Over die dwaalleraars, die dwaallichten wordt ook nog gezegd dat zij mensen naar de ogen zien ter wille van voordeel. Ja en dat is wel een verleiding voor voorgangers dat je mensen naar de mond praat. Ter linkerzijde of ter rechterzijde. Ter wille van voordeel, ter wille van comfort, ter wille van plezierige verhoudingen. Maar dat moet je eigenlijk niet doen als voorganger.

Over het lange middengedeelte de vz. 5-16 zou nog meer te zeggen zijn, uit te leggen maar ik zei al dan wordt het een lange zit. Ik focus graag nog even op het laatste gedeelte. Maar u, geliefden, zegt Judas. Ja meerdere keren zegt hij “geliefden”, hij durft het aan om stevige thematiek aan te kaarten en woorden te gebruiken maar het is allemaal pastoraal bedoeld.

Maar u geliefden, vs. 20, bouwt u uzelf op in uw allerheiligst geloof en bid in de Heilige Geest. Er wordt ook gezegd eigenlijk betekent dat “bouw *elkaar* op” we vormen als een gemeente de nieuwtestamentische tempel met elkaar. Jezelf, elkaar opbouwen in het allerheiligst geloof. Ga staan op het fundament van het geloof. Dat geloof van alle tijden, dat geloof dat ons is overgeleverd. Je bouwt jezelf op en een ander als je rade gaat bij het geloof. Het allerheiligst geloof, dat geloof waartoe we geroepen zijn door God de Heilige.

En bid in de Geest zegt Judas. In de gemeente wordt ook veel gebeden. Persoonlijk en met elkaar. En dat vinden we belangrijk. Bid in de Geest: Laat onze gebeden zijn in de geest van de Geest. Sta open voor wat de Geest wil dat we bidden. Laat de Geest onze gebeden vervullen, inspireren. Hebben we altijd het idee dat onze gebeden doorademd zijn van de Geest? Laten we ons daarnaar uitstrekken. Dan zijn het echt krachtige gebeden.

Bewaar uzelf in de liefde van God [21] Dat is een mooie formulering. Heel puur, heel direkt in verbinding gebracht met het hart van God. Met het hart, de bron van ons geloof. We moeten het hebben van de liefde van God. En als Judas het zo zegt, *is* de liefde van God voor ons er dus ook. Hij veronderstelt dat. Hij zegt alleen “bewaar u zelf daarin”, zorg nou dat in je die liefde blijft en niet door je manier van doen Gods toorn oproept.

“Bewaar uzelf in de liefde van God”. valt het u op, aan het begin van de brief en de preek hadden we het erover dat wij door Jezus Christus bewaard *worden*” en hier staat dus: “Bewaar *uzelf* in de liefde van God”. Het is allebei waar. Christus wil ons bij Hem bewaren – zeker – maar wij moeten ook moeite doen. Strijden. Bouwen, bidden. Dat is wat geloven is, dat is een wederzijds gebeuren.

“En verwacht de barmhartigheid van onze Here Jezus Christus, tot het eeuwige leven”. We hebben de barmhartigheid van onze Here Jezus nodig voor ons behoud. Hoe doen wij dat, die barmhartigheid verwachten, hoe zien we daar naar uit? Door ons leven te richten naar Gods wil. Dan kunnen wij die barmhartigheid van Christus tegemoet zien.

En dan lezen we nog, “ontferm u over sommigen, en ga daarbij met onderscheid te werk, red anderen echter met vrees, en ruk hen uit het vuur”

“Ontferm u over sommigen” dan denken wij misschien, dat gaat over omzien naar elkaar, zich over elkaar ontfermen. Maar de ontferming waar het hier omgaat is dat je niet wilt dat anderen ten ondergaan in het vuur. Het vuur van Gods oordeel. “Red anderen echter met vrees, en ruk hen uit het vuur”. Als je ziet dat een medebroer- of zus afdwaalt, een weg gaat van God vandaan, dat je hem of haar wilt bewaren bij God.

En dat vinden wij moeilijk, we laten elkaar graag vrij maar dat is wel iets van *onze* tijd. In de tijd van de eerste gemeenten was het heel normaal om een medegelovige terecht te wijzen, weer op het goede pad te willen brengen. Ik zou diverse teksten uit het NT kunnen noemen, bij voorbeeld Gal. 6:1: “Broeders, ook als iemand onverhoeds tot enige overtreding komt, moet u die geestelijk bent, zo iemand weer terechtbrengen, in een geest van zachtmoedigheid”.

We sluiten af met de lofprijzing. Mooi opgebouwd deze brief van Judas. “Aan Hem nu Die bij machte is u voor struikelen te bewaren” o toch eindigt het weer met dat God *ons* bewaart. Hij is bij machte ons voor struikelen te bewaren. Ook met die boodschap en met dat geloof mogen we straks van hier gaan.

“En u smetteloos te stellen voor Zijn heerlijkheid, in grote vreugde”. Is dat ons verlangen? Jongeren, is dat jouw verlangen? Maakt dat je blij als je daaraan denkt? Om eens onbezoeeld, rein te staan, te *kunnen* staan voor Zijn troon? Dat is wel mijn verlangen. Dat ontroert mij altijd als ik dat beeld me indenken, die gemeente waarover we in Openbaring lezen met witte kleren en palmtakken in de handen.

En dat verlangen mag ons handelen, ons doen en laten sturen. Als we dat dat willen met elkaar als gemeente eens als die stralende bruid onze opwachting te mogen maken bij de Bruidegom laten we dan zo leven als Hij dat van ons verlangt. Dat nieuwe leven vasthouden waartoe we geroepen zijn.

De alleenwijze God, onze Zaligmaker, zij heerlijkheid en majesteit, kracht en macht, nu en in alle eeuwigheid” Dat is wat het toppunt van geloven is. De aanbidding van God de Schepper en uitdenker van het plan om ons te redden. En de aanbidding van Christus onze Redder, die alles heeft gegeven voor uw, jouw en mijn behoud.

En gemeente, dan leven wij goed [daar kan je aan af afleiden] als wij uit zijn op de aanbidding van de Drie-enige God welke duurt tot in eeuwigheid.

Amen.